Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

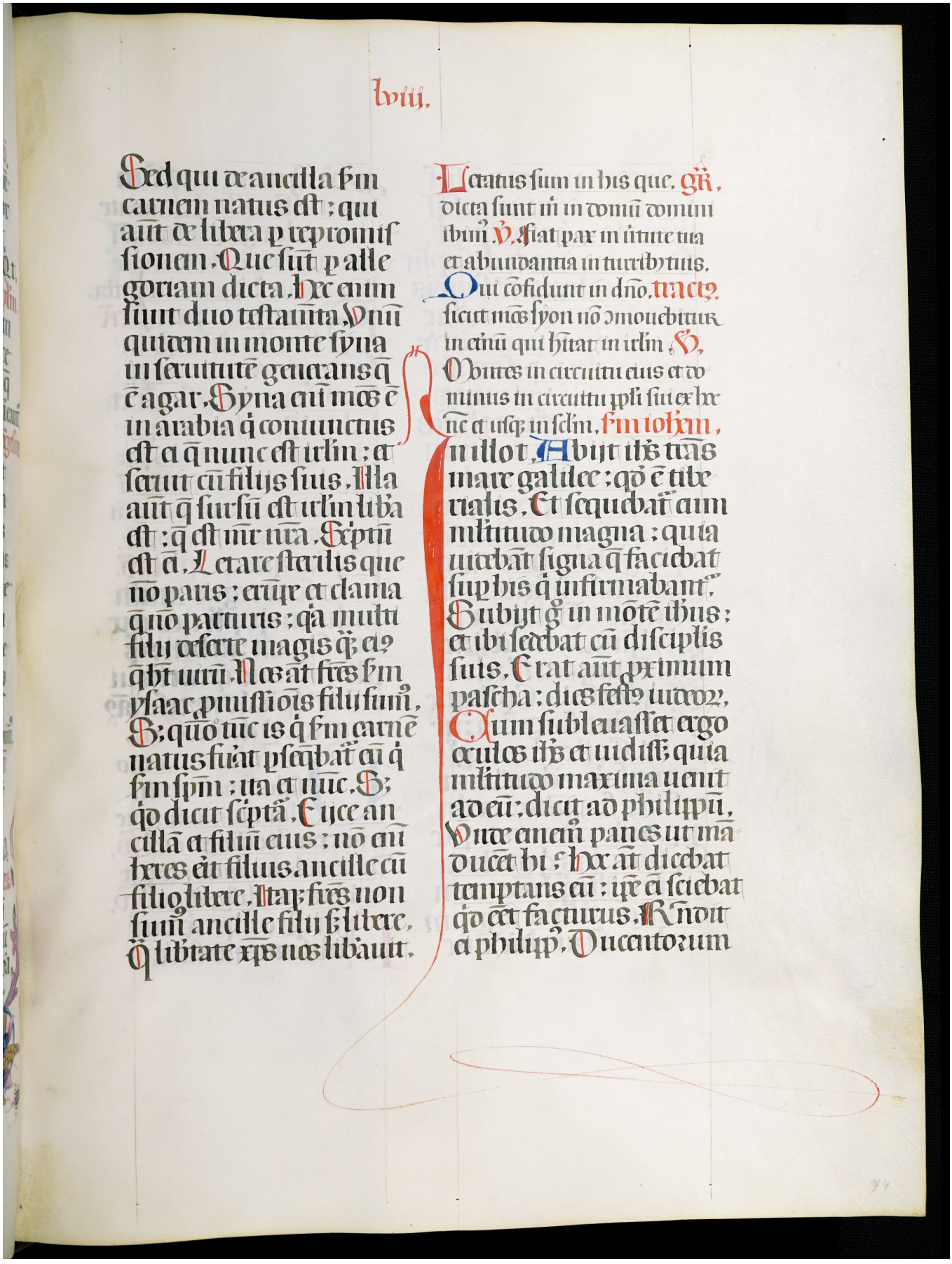

lviij.

Sed qui de ancilla fm
carnem natus est; qui
aut de libera p repromis
sionem. Que sunt p alle
goriam dicta. Hec enim
sunt duo testamenta. Unū
quidem in monte syna
in seruitutē generans q̄
ē agar. Syna aut mons ē
in arabia q̄ coniungitur
est ad q̄ nunc est urlim; et
seruit cū filijs suis. Illa
aut q̄ sursū est urlim liba
est; q̄ est mr nra. Scptū
est ē. Letare sterilis que
nō paris; erupe et clama
q̄ nō parturis; q̄a multi
filij desolate magis q̄; ad
q̄m habet uirū. Nos aut fres fm
ysaac promissionis filij sumꝰ.
Sed; quō tunc is q̄ fm carnē
natus fuerat psequebat eū q̄
fm spm; ita et nunc. Sed;
q̄d dicit scptā. Eice an
cillā et filiū eius; nō enī
heres erit filius ancille cū
filio libere. Itaq; fres non
sumꝰ ancille filij sed libere.
Q̄ libertate xps nos liberauit.

Letatus sum in his que. gr̄.
dicta sunt mi in domū dñi
ibum. v. Fiat pax in uirtute tua
et abundantia in turribꝫ tuis.
Qui cōfidunt in dño. tract.
sicut mons syon nō cōmouebitur
in eternū qui habitat in urlim. ℣.
Montes in circuitu eius et do
minus in circuitu pli sui ex hoc
nūc et usq; in sclm. fm iohm.
In illo t. Abijt ihs trans
mare galilee; q̄d ē tibe
riadis. Et sequebat eum
multitudo magna; quia
uidebāt signa q̄ faciebat
sup hos q̄ infirmabant.
Subijt aut in mōtē ihus;
et ibi sedebat cū discipulis
suis. Erat aut pascha
pascha dies festꝰ iudeoꝝ.
Cum sublenasset ergo
oculos ihs et uidisset; quia
multitudo maxima uenit
ad eū; dicit ad philippū.
Unde emamꝰ panes ut man
ducent hi? Hoc aut dicebat
temptans eū: ipe enī sciebat
q̄d erat facturus. R̄n dit
philippꝰ. Ducentorum